

1.3 Pasaka iš močiutės skrynios

Laimingas žmogus

Vienas karalius nuolatos sirgo liūdesio liga. Jokie vaistai jam nepadėjo. Kartą jis susikvietė visus **išminčius** ir prižadėjo pusę karalystės tam, kas jį išgydys nuo tos ligos.

Išminčiai, atėję pas karalių, galvojo galvojo ir nemokėjo pasakyti, kokia liga. Jie negalėjo parinkti ir vaistų, kurie ligoniui pagelbėtų. Taip jiems begalvojant, vienas ir sako:

– Reikia suieškoti tikrai laimingą žmogų, **nuvilkti** jo marškinius ir jais apvilkti sergantį karalių. Pamatysite, kaip jis tuojau išgis ir dar gyvens daug metų.

Karalius, išgirdęs tokį pasakymą, labai apsidžiaugė ir, nieko nelaukdamas, išsiuntė savo pirmuosius **pasiuntinius** į pasaulį ieškoti laimingo žmogaus.

Iškeliavę pasiuntiniai ilgą laiką klajojo po visokias karalystes, bet laimingo žmogaus jie nesutiko. Beklaidžiodami pasaulyje rado daug visokių žmonių: vienas turtingas, savo turtų galo nežino, gyvena taip, kad jį matant, rodos, nebėra laimingesnio, o paklausus apie laimę, pasisako esąs labai nelaimingas, **dejuoja** neturįs sveikatos, stiprybės. Kas yra sveikas, tas vargingas arba kitose nelaimėse **paskendęs**. Didelės šeimos tėvas dejuoja **neištenkąs** savo vaikams duonos, o bevaikiai tėvai norėtų turėti nors vieną vaikelį. Pasiuntiniai taip ir grįžo atgal, nesuradę laimingo žmogaus ir jo marškinių.

Karalius, išklausęs pasiuntinius, dar labiau susirgo. Jau niekas jam nebegalėjo padėti. Vieną kartą vėly vakarą išėjo karaliaus sūnus pasivaikščioti. Liūdnas jis nukeliavo toli nuo savo namų ir vis galvojo, kaip čia pagelbėti sergančiam tėvui. Taip eidamas pro vieną **aplūžusią** trobelę, girdi viduje tariant šiuos žodžius:

– O, kaip gerai! Laimingai pabaigiau šios dienos darbus, pavalgiau, atsigėriau ir laimingas einu miegoti.

Karalaitis labai apsidžiaugė, suradęs laimingą žmogų. Tuoju **tekinas** parbėgo namo, pasiėmė kelis vyrus ir greit sugrįžo prie tos trobelės. Atsistojęs prie durų karalaitis liepė tarnams įeiti vidun, nuvilkti tam žmogui marškinius ir sumokėti tiek, kiek jis prašys, nors tai būtų ir maišas auksinių. Tarnai, įėję į trobelę, pasisveikino ir pasakė, ko nori. Dabar tas žmogelis, kurį karalaitis manė esant iš tikrųjų laimingą, pasisakė neturįs nė vieno marškinio, todėl ir negalėjo jų karaliui atiduoti.

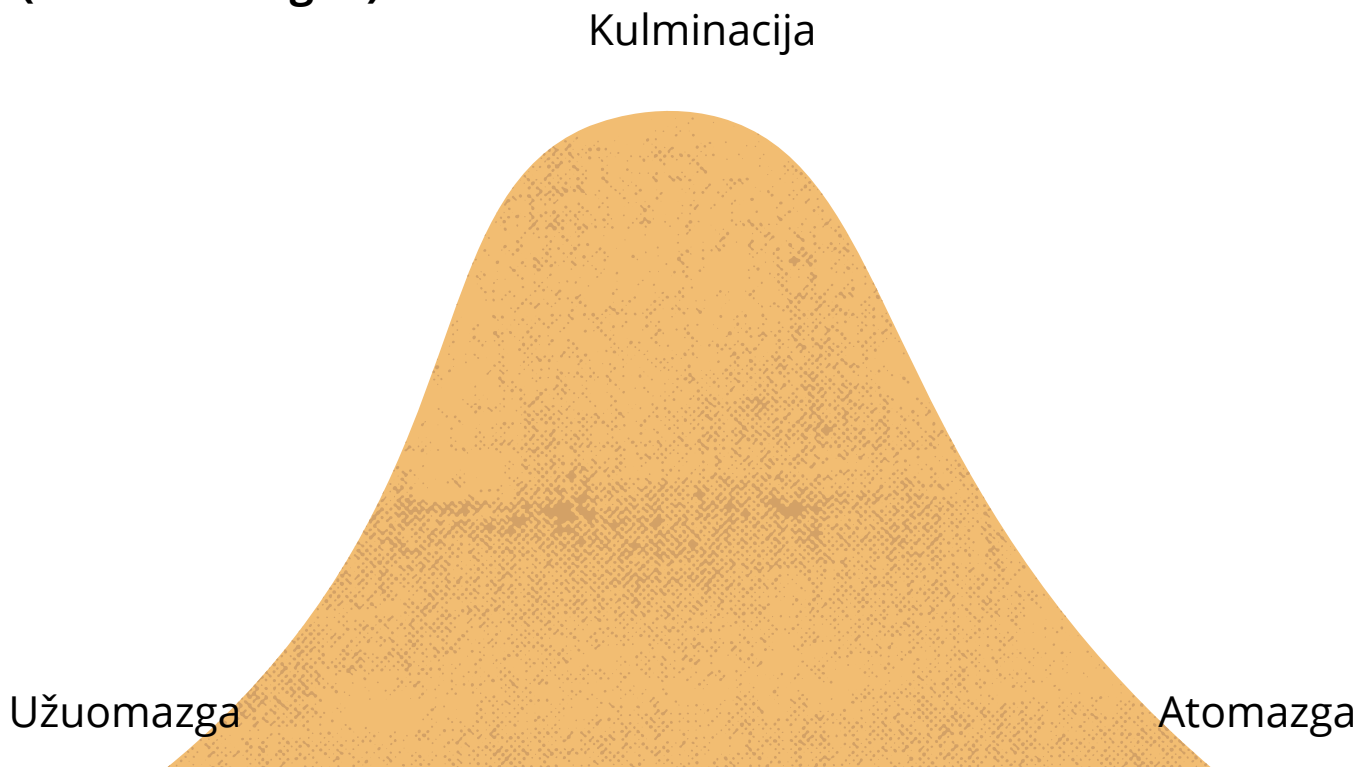
Iš kn. „Lietuvių liaudies pasakos“

1. Perskaitykite lietuvių liaudies pasaką „Laimingas žmogus“. Išskirkite skaitytos pasakos elementus. Užpildykite lentelę.

Pasakos laikas:	Pasakos vieta:
Veikėjai:	Stebuklingas daiktas:
Pasakos herojus:	Ko moko ši pasaka?

1.3 Pasaka iš močiutės skrynios

Ankstesnėje pamokoje sužinojote, kad siužetas sudaro kūrinį. Siužetas yra įvykių seka, atskleidžianti veikėjų charakterius. Siužetą sudaro: užuomazga (veiksmo pradžia), kulminacija (aukščiausias pasakojimo įtampos taškas) ir atomazga (veiksmo baigtis).

2. Prisiminkite anksčiau skaitytą lietuvių liaudies pasaką „Laimingas žmogus“ ir įvardykite užuomazgą, kulminaciją bei atomazgą.

Užuomazga –

Kulminacija –

Atomazga –

Three empty yellow boxes with red borders, intended for writing the identified elements of the story arc.